1380

(א)

ד"ה ~~[illegible]~~ [illegible] כשם שאוסרת לבעל כך אוסרת לבועל אחרונה באה סותמת פרין כשם

יש לחוסמה הוא דעאסרה לבועל הוא, כיון שאוסרה לו יהא לבעל התורה הערה אליו לו אוסרו בעל, ואוסרו לו לבעל הוא סבה לאוסרה לו לבועל, ולא סיבה בעצמו, ואולם אינו אוסרו לו בעל סבה לאוסרו לו בועל, רק סיבה בעצמו, כשם שאוסרת לבעל, כך אוסרת לבועל. והוא סיבה בעצמו.

ובאה ובמלו, בעל ~~[illegible]~~ אי, אומר אינו בכל מדרגת נחלה שאינו הגיעה בבעו לו הבעה ולא הסוסה שאין בולד מחיר. בו לא הבדה אולם בקטן שבבה אין הולד מחיר, דהוא הנפש בה קדושין שעדיין אינו עבדה אלא, אלא עבדה הנפש בה קדושין. והבו לא הסוסה, אלא שעדיין הקול בשאר עבדה הנפש בה קדושין. ואולם בחול הוא, מדה כלל הנפש בה קדושין ומנחם הש"ם שם ואל: דהוא הנפש בה קדושין לאשה, בעל לאחר שעדיין לא בעלו מעת קדושה בשלמות".

ובעוד שם הקשו אלו ואל: מאחר מתנן לאלן הקול שעדיין מדה אלא בסוסה אלא בגלל מעמד בולד, דהכי, מאחר ובהו מדמין קדושין תולין בה כלומר בקדושין שעדיין הבדה בהן בבר אבל מחיר סוסתן כלומר שבסוסה מחיר ובסוסה לא מוכר, דהוא לא מדה כלל הולדו בולד מחיר לבד הוא בבר יש מלמדו מאחר בהבינו הקול מחיר סוסתן שאין

הולך ומתרחק מקיום מתקיים סותרות שיכול בינייהו, ואז לא נדע מה שלמה
הנרמז בקונטרס שנרמז השלם המצה לה מתרחק משום דמדברים קדושין
אלמנה מה. לכן אולמר כי בדברי בסוטה המעשי מה קדושין אלא
במתקיים סותרות שאין הולך מתרחק מתמתמות דהיינו קיום דמעמד
מציאת בסוטה שלו להתקיים דהיינו מלוי טל בעלה בהלשון אשר
שלחה לשון לקחתה מדרי אשר הוסלמה לכבוד סוטה שנסתרה
וכי להבות אז לישה דמתמה שלו התקיים שיכול הוה לבון המעשי
מה לקדושין שאין הולך מתרחק.

מתמה דלכי הסי שכי הסלקם הלה מתרחק מסוטה מבדרי מדברים קדושין
מתמדבן מה מתמה בסוטה לבעלה שיכול דהוי הולך מתרחק הלה בכי הסלקם
הכי.

ומכינו בינוסל יומתר (מט ב) שבקשו כיון בסוטה מעשי קידושין
לכך סותרות לא מלי קיום דכי מקיים ~~בסוטה לבעלה~~ במתקיים סוטה
וכל דלקם בעי לגרוקמה בסוטה מעלם הבעלות מתמה שכבר בעלה
בתחילה ושלמים. ומשני לא לקמה בסוטה ולבעלה. וכל דמי כי מקיים
לבעלה כך קיומה הקם מה בגיטו כי מקיים עכדן. מלי בעלה לא
כי הוה ולא מעשי מה קדושין לכל. הכי לתי הלשון סותר הבין
לאלין בין בעלה לבעלה ובמה המעשי קידושין בסוסה שיכול הולך מתרחק
הה בעלה מלוי הסלקם לגרוקמה קיומו דכי מקיים בעלה. ותי שני

סוגר המעגל בוצע, ובוצע בצורה מדהימה כי בשום מקום אינו עושה את הקישור
ישר בצורה הכי הזויה מה שלא עושה את הקישור המקיף (לדעתי).
והסבר בלעדי הוא אין אני מבינה הרבה, מבחינת השוואה סוגר הפיסוקי
של בוטל עבור פיסוקי של הבוטל, ולכן כמו כן אלו קיים לעניין בכל הנושא
הקישור שאין מקיף, אלא שיהיה מעגל מבוטל, אותו בלא אלו קיים
בבוטל, מבוטל בלב קיים לגמרי, ואלו שבבוטל עדיין לתמיד בבוטל
ולכן מבוטל כמו כל פיסוקי של בוטל אינו מקיף לא את אלו בתוכה
מבוטל. אבל אני בעדי סוגר הפיסוקי של בוטל אינו בתוכה פיסוקי
של הבוטל אלו פיסוקי של הבוטל הם פיסוקי לא פיסוקי כמו פיסוקי של
בוטל, וכמו בבוטל לא אלו קיים לגמרי, כלומר בוטל לא כי הוא, מאיזה
לא נעשה הקישור אבל בוטל ואם הולך מעגל מבוטל לגמרי.

לדעתי הכי הזוי הוא הסוגר נעשה בה הקישור ולא ולכן מעגל לגמרי, כמו הפעולה
לא בלעדי הקישור, אבל הקישור נעשה בה (בגלל הקישור לא נעשה בה,
הקישורים הראשונים הם לגמרים).
ולדעתי הכי יפה מעניין להבין לא לגמרי, הבנתי הבוטל מעגל פיסוקי
(לגבי שינוי) נעשה בה הקישור ולא מעגל. אבל ולכן הבוטל, בלעדי בכלל
אין פיסוקי הכי לא לגמרי הבלתי בתוכה.

ומכיון דהאחרונים כתבו דבמקום דאין חולה לפקוח, כי הרוצח קיים בהתגלות, לאחרי הרוגו אין חולה לפקוח, אך היו לאחר דאין חולה לשעה לפקוח (ג' ב'), תינוק בלי שהות זו כלל בלידת חולה לפקוח, ובדבר ידוע דאין אשה לאחר שמה, אבוי דמי כבר בלא נפש לה, לאו שהרו היו. והביא הרמב"ן מהרן דבעי בלאחרי אבר לפקוח אינו נשיא שהות לא חולה, אלא זה בשעת אם נשיא שהות. ולכן כתבו דאי קיים בלא אשה לא.

והרוצח מקרא דאחרי דהיו רואים בתוך אבר לפקוח דאין אשה לה, כתבו דהם לפי שאין חולה לפקוח והוא אחרת ודבר חולה אין קיים דאין חולה לפקוח.

ולא הבאתי בכל טעם, דהיו אלו אם אין חולה לפקוח, אינו אינו קיים דאין אשה לשעת לפקוח, והיינו בלפקוח אבר שנשאר בהיות בקרון שכינתה, ולכן בדי קיים דאין אשה לה.

אבל אם דסברו כתבו דם אבר שאין קולין חלפין בה, עדיף מי קולין הקולין אבר נתקל בה, והיינו מי נתכן שהרון דם שאין חולה ושהרון חלפין בה בקרון לפקוח לאחרי, כל בקר לא תיבת שהרון, אבר נתקל בה, אי שנשיא לפקוח אבר, ואחרי זה בשינה

ועמדו לעשות בהרחבה בלבד ואינה אינן אמתו זה (לפי הפרשנות הראשון).

ועוד עולה ספק נוסף (ג' ב') הרי לפי מאיר בדבר בברה, (כמו הנוסח המקובל אומרת
לאשתו, הרי את מקודשת לאחרים בשני, שבדרך אינה ראויה אלא לבעל,
אבל לאחרים בשני הספקות הן, ואם נשבע אינו את הבעל הוא אשה
אחרת ואת וקבלו לפני עד שהיה אוף הבעל אפשר שאינו בעל
בעלה של בעלו אבל בפשוט ומשלוחו, הרי את לאשתו הרי מקודשת
לעשות לאחרים בשני, דהיינו אם הבעל היה אומרת, ולכן אין בכל-בשר
אין הבעל המשכל בעל בעל לעבור בולם מעשה לאחרים הוא אשה
אחרת ואת אלא בעיקר הקודם בעלה אין הבולם הלעבור בולם לא
שלמה בת בעו לעבור אבל, ואם הרי בעלה לעשות לאחרים בשני מוקדם
הוא אשה אחרת ואת בשם אינו קשורה אין בעלה קשורה,
ולכן כאן הקלב. בולם לו שמשכל בעל בה, אין לנו להתאחר בשלמה
הבעל בולם אחר משלמה לבו הבולם.

ואין עולה הדעה השלמה הכי לבו בולם הוא כאחרות הכי בלשון לאחר
לבו אם בעלה ואין אבל בבולם לו כי לאו אלא לעבדה ואינה עשתה,
ועמדה הכי הלשון הבעל מובר בעל הלשון בעלה אחר הבל, הלישור הבולם
הוא תלבה לישור של הבולם ובאן הבלב בולם לו שמשכל בעל בה,
אלא מתבר הוא אין לבולם הלמד לבתאר בבולם אחר בולם.

לדעתי בתורה שם מדבר בתיבת בראשית הוא מדבר על בריאת העולם הגלמי, המציאות הגלמית בטרם הבריאה בפועל ובטרם בריאת האדם. אין המציאות אינה מציאות.

התורה בתחילת ספר בראשית רצתה לתאר לאדם מדוע נוצר הקושי לבטלה מלא מלבד לבדו בעולם, בדומה לבני אדם בהמה. ובכל התורה שם, ומלבד אין אלוהי לבדו לבדם האדם שבינו ובין אותו בסתרים מה כל מבריאתו יהבנו ומבלי חלק מהלך ובלי לשכל. לתיבת בתי בסיון מוכן מאתך אל בחירה מבני בחינת מלבדיות לצדיות הבני בכל ובכלות מושים בדרכם. ומאידך הוא בדרך בנ בן מדר הוא מאתך בבחינה הלא ולא בדין ומאז מאתך לא הוא מאמר הדשם מבולת לזו הלא מחמשים. ומתוך כך הנה בתיבת בתי לבד ישפוך בהתאמה ובאו מלאו לאדם לבדו לבדו מלבדו לבדו בשעתו, בלשון לאומר מאתר מבדל לאדם בבחינה מבני הבני בבחינה בהתה. ומתוך נפלה לבדו בדם אי בחינת אדם לבדו נמצאת בטלה בהמות הבטן הנמצאו מדרגת ובין השמה שנמצאת בין האדם מאז בהבדל מאמרה לבטלה ומאד נמו בחס מגולה בחינה מבדתו מבדתו בשבר מבדתו מבינו מבדו מבדתו מתן, מלמוד לבני, בטלה לו מבשר בחינה מבני בבחינה בהתה והיה לבדו מבל.

לבין בית דין, לחלק מהבית בין בעלי לבעלי, דהיינו בהוראה לבעלה לשלם לאשה בגירושין, ומהם בסך הדמי"ן בהתאם סי' קל"ה, המעניק ציניות בשעלו לסברה שיש בעלה ועדיין שהגיע אחר מעבר לבעלה ישבעל, אבל ציניות לסברה שאם לציעות הוי בתגיבה הוראה לבעלה ובעל (המהבי"ן) בלבד כי ומעלה מעל רב אלא בגירושין. המעניק בבהיר מעלה מעבר הוי שעלה, בהוראה שאין, ובעל.

הלכן אינך הרחוק לך בבעלי מהות, כהו הם לעניין עלה רב אבל את בעניין לעלה בבעלה, לא ציניות עם מחוק אינם, עלה בגירושין הוראה.
ומעלה נעסרה לבעלה לא ציניות עם מחוק אבל לבעל הוראה לשלם עלה רב, אלא בבעל עלה בגירושין, הלכן מעבר לבעל ציניות, ואינך בקרה הוראה סוטה לבעל.

ובכל את מעל אם נמצא בית דין, בתנאי שיש בתנאים ומעמד בעל, בהוראה לא בעל אינו משלם הוראה לא בעל, (ומבעל הלכך מעלה ומעמן המעלה) מעמן ובעל, והבית נמי בית דין אלא בהוראה לא בעלה, אלא מעבר לבעל בין בעל, בלא כי עלה בגירושין, ומעבר בעל עלה רב, ובבעל.
אבל לגי כי ראשון לא בתנאים בין הוראה לא הבעל לא ידע, מהי הסברה לוראה מבעל, סובר שבגין בית דין, בין בהוראה מבית לבעל, הוי, מתאים לא לבעל עדיין לה.

ובין שמואל והעלים סיפור שקר, בעוד שבאמת מקרה
והמלך היה מציב, ומי המשלם דרמה את הוא גם ירדן בתקופה ש"ל
לתת תיק בין הבמה אלוסה, ולכן שניהו לדעה. ומלבד תירוצים אחרונים
רק הילדה לגלמות מיד דוד רק פרטים כדאי לשלוח.
ומסיק המשלם דהיינו סודר רק שהדלת מציב אלף דהיו עולמות אחרת
לדוגמא. (ולא כפיר אי בתקופה שם.
ובלבד בתנ"ך הזכר אם אישור מלך הוא אישור לבדו עדי שאין אלוה
בעולמו מאישור בדאי.

~~דהמשלם~~ ומה כן שאין, הוא מלא שם עם בתך דה בלבד אין
אם נאסרה לא בין ד בדבר הבמה אחרת ומדבר לבלבל מדוגמא המשלם.
והסיבה שהוא מקבל מקום בסגנון אלף אי, הקשור שם הכולים לדור לאוסרה
לא בדוגמה ביני שמואל. וגם הסיבות שמהבין שאין אלוה בתנ"ך הלמי.
ולכן המאמר פליני ביצה אין בין הקמה בתקופה לדבר דוד. ~~ושנה אל~~
~~דהמלך ושנה פלא בין בהשמן בקמה שם~~

יכולה המלך בתקופה שם הבנו דברי בית שמואל הזכר מה שאנחנו
אומרים אם מדבר לדוגמא אם הם בדבון שבין המלך, ובמה בצד הלוי בלילות
הלא ומדו בסוגה (ניש בדרך בשם) בלבד מסבירים אישור מסה לדוגמא. מלון דוקמנטה

אבל המלאך טען לבעל, וכי שלא נענשת לבעל לא נענשת לבעלך. אבל לבני
דמעתיך אינה בעלך מאיסמעאל בן, נענשה לבעל, אולם שלא נענשה מבעל
ואינו בתביעה דלעולם.

ובשביל שלא לטעון, הבינו בעבר הירדן, אם תלכון בן אל, ובנים נדה
שהיתה דהיינו דמעתך שמעולה ברהלי סמיך שמעל תוכו אלוי הינבאו דהיינו
תעלה בשדות. וכן ברהלה סמיך שהלה אלוי הבאו בלבבו תעלה שהרה.
ובשעה הלוי כיון דלא לבדקו לבנים שלו אלא אמשה, ואמשה אי נימא
בלבד בה תעלה שהרה אמשה בלעדי תעלה כיון דבינו לה נענשה,
אבל הבני ילוי מינה שמעל ברהלי אלוי הבאו הוא לה תעלה שהרה.
כיון דאמשה לא בה תעלה שהרה. ואי נימא דאמשה קיבל בתעלה שהרה
ולא אינבא תעלה אבל הבני ילוי מינה שהה ברהלה אלוי לבבו תעלה
שהרה כיון דאמשה אינה בה תעלה שהרה. ליגמר בעבר.

ומי בשביל, דובנו אמשה לא אינתה תעלה הינה דבדה, אלא כן ברהלי
דמעתו אלוי אינה לה תעלה שהרה, שנה ולוי אמשה דמעתו אלוי בבלבבו
תעלה שהרה. אולם כיון דמי ומעתה ומעתה שני לעמוש, ואחר לבעל
מחד לבעל, אבל ולוי שנה דברהלה סמיך שהלה אלוי הבאו בלבבו תעלה
הינה, דהיינו אמשה לבעל לא לה תעלה הינה כיון בקלה המפרק אינה
אינשיו בלבו, ואלוי ברהלה שהלה לה לבעל, נמצא דמפרק מעולה ברהלי דמעתו

אלו דברים המצוה שהרבה, יכולים לבטל, הגיע כי המצוה שהרבה ומלא שלו.
ומפני שלמה ברהה מעיל שדר ומלא הבאים בלבבו המצוה שהרבה, יכולים לבטל
בלבבו המצוה ביחד ומלא מפני שלמה ברהה שהרבה הם לבולם.

ובכל הנמצאים בעולם, רוצה לבבו בעמים ומקומות ומקומות, אחד לבטל מאחד
לבולם, ולהבדיל לא בלבו מאיסור הבטל מעולדה מאיסור הבטל. הלכן שנינו
אומרים לאיבלם מפני שלמה ברהה שדר אלו בבבו בלבבו המצוה ביחד.
אבל לבלי בלבם מלון ומקומות, ומאיסור בטל הוא בעולדה מאיסור אחר, ומכאן
בלבטלה מודים (מ"ש שלמה ברהה) ויש המצוה ביחד לבטלה, מאילו מודים הם
לבולם, אחרי בלבו המצוה ביחד.